

UTRENIA DUMINICII DUPĂ BOTEZUL DOMNULUI

Preotul: **Binecuvântat este Dumnezeu nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.**

Poporul: **Amin.**

Preotul: **Mărire Ție, Dumnezeu nostru, mărire Ție. Impărate ceresc...**

Poporul: **Sfinte Dumnezeule... Mărire... Și acum... Preasfântă Treime... Doamne, îndură-te spre noi... Mărire... Și acum... Tatăl nostru...**

Preotul: **Că a ta este împărăția, și puterea, și mărirea, a Tatălui, a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.**

Poporul: **Amin. Întru numele Domnului, binecuvântează, Părinte!**

Preotul: **Mărire sfintei, celei de o ființă, și de viață făcătoarei, și nedespărțitei Treimi, totdeauna, acum și pururea, și în vecii vecilor.**

Poporul: Amin.

Apoi:

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda ta.

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda ta.

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Psalmul 3

Doamne, cât s-au înmulțit, cei ce mă necăjesc, mulți împotriva mea se ridică!

Mulți zic sufletului meu:

nu este lui mântuire, întru Dumnezeul lui.

Iar Tu, Doamne, sprijinatorul meu ești, gloria mea, și Cel ce înalți capul meu.

Cu glasul meu către Domnul am strigat, și din muntele Lui cel sfânt m-a auzit.

Culcatu-m-am și am adormit; deșteptatu-m-am iarăși, căci Domnul mă ocrotea.

Nu mă voi teme de miile mulțimii, de cei ce din toate părțile mă împresoară.

Scoală, Doamne,
mântuiește-mă, Dumnezeu meu.

Că Tu ai bătut pe toți cei ce zadarnic mă
dușmănesc;
dinții celor păcătoși i-ai zdrobit.

A Domnului este mântuirea;
și peste poporul Tău vină binecuvântarea Ta.

Și iarăși: Culcatu-m-am și am adormit;
deșteptatu-m-am iarăși, căci Domnul mă ocrotea.

Psalmul 37

Doamne, cu mânia Ta să nu mă mustri,
nici cu urgia Ta să mă cerți,

Că săgețile Tale m-au lovit,
și ai apăsât peste mine mâna Ta.

Nu este vindecare în trupul meu, din cauza mâniei
Tale;
nu este pace întru oasele mele, din cauza păcatelor
mele.

Că fărădelegile mele au covârșit capul meu,
ca o sarcină grea s-au îngreunat asupra mea.

Rănile mele miros urât și-s pline de puroi,
din cauza nebuniei mele.

Chinuit sunt, și m-am gârbovit de tot;
ziua întregă, mâhnindu-mă umblam.

Că șalele mele s-au umplut de putreziciune,
și nu este sănătate în trupul meu.

Batjocorit am fost și m-am umilit foarte;
răcnit-am, de suspinarea inimii mele.

Doamne, înaintea Ta e toată dorința mea,
și suspinul meu dinaintea Ta nu s-a ascuns.

Inima mea s-a tulburat, părăsindu-mă tăria mea
și lumina ochilor mei, nici aceasta, nu este cu
mine.

Prietenii mei și vecinii mei spre mine s-au
apropiat și s-au oprit;
și cei mai de aproape ai mei, departe au stat.

Și se sileau, cei ce căutau sufletul meu,
și, cei ce căutau cele rele mie, grăiau deșertăciuni,
și vicleșuguri ziua întreagă puneau la cale.

Iar eu, ca un surd, nu auzeam:
și ca un mut, ce nu-și deschide gura sa.

Și m-am făcut ca un om, ce nu aude,
și în gura sa nu are cuvinte de răspuns.

Că, întru Tine, Doamne, am nădărdit;
Tu mă vei auzi, Doamne Dumnezeul meu.

Că am zis: Nu cumva să se bucure de mine
dușmanii mei;
și când s-au clătinat picioarele mele, asupra mea
cu îngâmfare au grăit.

Că eu la lovituri mă aștept,
și durerea mea înaintea mea este pururea.
Că fărădelegea mea o voi mărturisi,
și nemângâiat sunt pentru păcatul meu.
Iar dușmanii mei trăiesc și s-au întărit mai mult
decât mine
și s-au înmulțit cei ce mă urăsc pe nedrept.
Cei ce-mi răsplătesc rele, în locul celor bune, de
rău mă vorbeau,
pentru că eu căutam bunătatea.

Nu mă părăsi, Doamne Dumnezeul meu,
nu Te depărta de mine.

Ia aminte spre ajutorul meu,
Doamne al mântuirii mele.

Și iarăși: Nu mă părăsi, Doamne, Dumnezeul
meu, nu Te depărta de mine.

Ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii
mele.

Psalmul 62

Dumnezeule, Dumnezeul meu,
pe Tine Te caut dis-de-dimineată.

Însetat-a de Tine sufletul meu, precum și trupul
meu,

în pământ pustiu, și neumbat, și fără apă.

De aceea, în locașul Tău cel sfânt m-am arătat Ție,
ca să văd puterea Ta și gloria Ta.

Că mai bună e mila Ta, decât bucuriile vieții;
buzele mele Te vor lăuda.

Pentru aceea, bine Te voi cuvânta în viața mea,
și întru numele Tău voi înălța mâinile mele.

Întocmai ca de măduvă și de grăsime, sătura-se-va
sufletul meu

și cu buze de bucurie Te va lăuda gura mea.

Adusu-mi-am aminte de Tine în așternutul meu,

în revărsatul zorilor m-am gândit la Tine.

Că ai fost ajutorul meu;
sub acoperământul aripilor Tale mă voi bucura.

Lipitu-s-a de Tine sufletul meu,
și dreapta Ta m-a sprijinit.

Iar ei în zadar au căutat sufletul meu,
cufunda-se-vor în cele mai de jos ale pământului;

Da-se-vor în mâinile sabiei,
pradă vor fi șacalilor.

Iar regele se va veseli de Dumnezeu;
lăudat va fi tot cel ce jură întru Dânsul,
că s-a astupat gura celor ce grăiesc nedreptăți.

Și iarăși: În revărsatul zorilor m-am gândit la
Tine,
că ai fost ajutorul meu,
și sub acoperământul aripilor Tale mă voi bucura.
Lipitu-s-a de Tine sufletul meu,
și dreapta Ta m-a sprijinit.

Psalmul 87

Doamne, Dumnezeul mântuirii mele,
ziua am strigat, și noaptea, înaintea Ta.

Pătrundă la Tine rugăciunea mea;
pleacă urechea Ta spre ruga mea,

Că de rele s-a umplut sufletul meu,
și viața mea de iad s-a apropiat.

Socotit am fost cu cei ce se coboară în groapă;
făcutu-m-am ca un om neajutorat,
între morți voi fi liber.

Asemenea unor răniți ce dorm în mormânt,
de care nu Ți-ai mai adus aminte,

și care din mâna Ta au fost lepădați.
Așezatu-m-au în groapa cea mai dedesubt,
întru întuneric, și în umbra morții.

Asupra mea s-a coborât mânia Ta,
și toate valurile Tale le-ai revărsat peste mine.

Depărtat-ai de la mine pe cunoscuții mei;
pusu-m-au lor urâciune.

Închis sunt, și nu pot ieși;
ochii mei au slăbit de sărăcie.

Strigat-am către Tine, Doamne, ziua întreagă,
întins-am către Tine mâinile mele.

Oare pentru cei morți vei face minuni?
Sau doctorii vor scula din morți, și Te vor
mărturisi pe Tine?

Oare va povesti cineva în mormânt mila Ta,
și adevărul Tău, în locul de pierzare?

Oare cunoaște-se-vor într-un întuneric minunile
Tale,
și dreptatea Ta, în pământ dat uitării?

Iar eu, către Tine, Doamne, am strigat,
și dimineața rugăciunea mea Te va întâmpina.

Pentru ce, Doamne, lepezi sufletul meu,
întorci fața Ta de către mine?

Amărât sunt eu și într-un necazuri, din tinerețele
mele;
iar, când m-am ridicat, fui umilit și fără nădejde.

Peste mine au venit urgiile Tale,
înfricoșările Tale m-au tulburat.

Înconjuratu-m-au asemenea apei,
toată ziua m-au împresurat deodată.

Depărtat-ai de la mine prieten și vecin,
și pe cunoscuții mei, pentru ticăloșie.

Și iarăși: Doamne, Dumnezeul mântuirii mele,
ziua am strigat, și noaptea, înaintea Ta.

Pătrundă la Tine rugăciunea mea;
pleacă urechea Ta spre ruga mea.

Psalmul 102

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul
și toate cele dinlăuntrul meu, numele cel sfânt al
Lui!

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul,
și nu uita toate binefacerile Lui.

Pe Cel ce iartă toate fărădelegile tale,
pe Cel ce vindecă toate bolile tale.

Pe Cel ce răscumpără din stricăciune viața ta,
pe Cel ce te încununează cu milă și cu îndurări.

Pe Cel ce umple de bunătăți pofta ta;
înnoi-se-vor ca ale vulturului tinerețele tale.

Cel ce face milostenie, Domnul,
și judecată dreaptă, tuturor celor ce li se face
strâmbătate.

Cunoscute a făcut căile Sale lui Moise,
fiilor lui Izrael, hotărârile Sale.

Îndurător și milostiv e Domnul, îndelung răbdător
și mult milostiv;
nu până în sfârșit se va mânia, nici până în veac va
ține mânie.

Nu după fărădelegile noastre a făcut nouă,
nici după păcatele noastre ne-a răsplătit nouă.

Că, după cât e cerul de înalt de la pământ,

a sporit Domnul mila Sa, peste cei ce se tem de Dânsul.

Pe cât e de departe răsăritul de la apus,
a depărtat de la noi fărădelegile noastre.

Precum miluiește un tată pe fii;
așa a miluit Domnul pe cei ce se tem de Dânsul,
Că El a cunoscut făptura noastră,
adusu-și-a aminte, că țărână suntem.

Omul, ca iarba zilele lui,
ca floarea câmpului, așa va înflori;

Că vânt trece peste dânsa, și nu va mai fi,
și nu se va cunoaște nici locul ei.

Iar mila Domnului din veac și până în veac,
spre cei ce se tem de Dânsul,

Și dreptatea Lui spre fiii fiilor, cei ce păzesc
legătura Lui,

și-și aduc aminte, ca să împlinească poruncile Lui.

Domnul în cer și-a gătit scaunul
și împărăția Lui toate le stăpânește.

Binecuvântați pe Domnul toți îngerii Lui, cei tari
în virtute,

care împliniți cuvântul Lui,
ascultând de glasul poruncilor Lui.

Binecuvântați pe Domnul, toate puterile Lui,
slujitorii Lui, care faceți voia Lui.

Binecuvântați pe Domnul toate lucrurile Lui,
în tot locul stăpânirii Lui;

binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul.

Și iarăși: În tot locul stăpânirii Lui,
binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul.

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea,
ascultă cererea mea, într-o adevărul Tău,
auzi-mă, într-o dreptatea Ta.

Și să nu intri la judecată cu robul Tău,
căci drept, înaintea Ta, nu se va găsi nimeni dintre
cei vii.

Că a prigonit dușmanul sufletul meu,
smerit-a până la pământ viața mea.

Așezatu-m-a întru întuneric, ca pe morții veacului,
și s-a mâhnit întru mine spiritul meu,
întru mine s-a tulburat inima mea.

Adușu-mi-am aminte de zilele cele de demult,
gânditu-m-am la toate lucrurile Tale,
la faptele mâinilor Tale am cugetat.

Întins-am spre Tine mâinile mele,
sufletul meu, spre Tine, ca un pământ fără de apă.

Degradă auzi-mă, Doamne,
că a slăbit spiritul meu.

Să nu întorci fața Ta de către mine,
ca să nu mă aseamăn celor ce se coboară în
groapă.

Fă-mă să aud dis-de-dimineată mila Ta,
că întru Tine am nădăjduit.

Arată-mi mie, Doamne, calea, pe care voi merge,
că la Tine am ridicat sufletul meu.

Scoate-mă de la dușmanii mei, Doamne,
că la Tine am găsit scăpare.

Învață-mă, să fac voia Ta,
că Tu ești Dumnezeuul meu.

Spiritul Tău Cel bun mă va povățui la pământ
drept,

pentru numele Tău, Doamne, îmi vei da viață.

Întru dreptatea Ta scoate-vei din necaz, sufletul
meu,

și întru mila Ta vei zdrobi pe dușmanii mei.

Și vei pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu,

căci robul Tău sunt eu.

Și iarăși: Auzi-mă, Doamne, întru dreptatea Ta, și să nu intri la judecată cu robul Tău. (*De 3 ori.*)

Apoi: Spiritul Tău cel bun mă va povățui la pământ drept.

Mărire.... Și acum....

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeului nostru, mărire ție.

Rugăciunile Utreniei

Rugăciunea I

Mulțumim Ție, Doamne Dumnezeul nostru, celui ce ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și ai dat în gura noastră cuvânt de laudă, ca să ne închinăm, și să chemăm numele tău cel sfânt; și să ne rugăm îndurărilor tale, celor ce pururea le ai pentru viața noastră. Și acum trimite ajutorul tău peste cei ce stau înaintea feței măririi tale celei sfinte, și așteaptă de la tine bogată milă; și le dă lor, ca slujind ție totdeauna cu frică și cu dragoste,

să laude bunătatea ta cea negrăită. — Că ție se cuvine toată mărirea, cinstea, și închinăciunea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea II

Din zori aleargă sufletul nostru la tine, Dumnezeu nostru, pentru că lumină sunt poruncile tale pe pământ. Înțelepțește-ne, să facem întru frica ta dreptate și sfințenie; că pe tine te mărim, cel cu adevărat Dumnezeu nostru; pleacă urechea ta, și ne auzi pe noi; și pomenește, Doamne, pe cei ce împreună cu noi sunt de față, și se roagă, pe toți pe nume, și-i mântuiește cu puterea ta; binecuvântează poporul tău și sfințește moștenirea ta; pace dăruiește lumii tale, bisericilor tale, preoților, și tot poporului tău. — Că bine s-a cuvântat, și s-a preamărit preacinstitul, și de mare-cuviință numele tău, al Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea III

Din zori aleargă sufletul nostru la tine, Dumnezeule, pentru că lumină sunt poruncile tale; învață-ne pe noi, Dumnezeule, dreptatea ta,

poruncile tale, și îndreptările tale; luminează ochii minții noastre, ca să nu adormim vreodată în păcate spre moarte; risipește toată negura de pe inimile noastre; dăruiește-ne nouă soarele dreptății, și nevătămată păzește viața noastră, cu pecetea sfântului tău Spirit; îndreptează pașii noștri în calea păcii; dă-ne, să vedem zorile zilei și ziua într-o bucurie, ca să-ți înălțăm rugăciunile de dimineața. — Că a ta este stăpânirea, și a ta este împărăția, și puterea, și mărirea, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea IV

Stăpâne Dumnezeu, cel ce ești sfânt și necuprins, care ai zis să strălucească lumina într-o întineric, cel ce ne-ai odihnit în somnul de noapte, și ne-ai ridicat spre lauda și ruga bunătății tale, fiind împlântat de singură milostivirea ta: primește-ne pe noi, cei ce și acum ne închinăm ție, și după putință îți mulțumim; și ne dăruiește toate cererile cele spre mântuire; arată-ne pe noi fii ai luminii, și ai zilei, și moștenitori ai bunătăților tale cele veșnice. Pomenește, Doamne, într-o mulțimea îndurărilor tale, și pe tot poporul tău, ce este de față, și se roagă împreună cu noi, și pe toți frații noștri, care sunt pe uscat, pe mare, și în tot locul

stăpânirii tale, care aşteaptă iubirea ta de oameni; și tuturor le dăruiește mila ta cea mare. — Ca mântuiți fiind cu sufletul și cu trupul, pururea stăruind cu îndrăzneală, să preamărim numele tău cel minunat și binecuvântat, al Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea V

Vistierule al bunătăților, izvorule ce pururea izvorăști, Părinte sfinte, făcătorule de minuni, atotputernice și atotstăpâni-torule, toți ne închinăm, și ne rugăm ție, chemând milele tale și îndurările tale, spre ajutorul și paza smereniei noastre. Pomenește, Doamne, pe robii tăi, și primește rugăciunile cele de dimineața ale noastre ale tuturor, ca o tămâie înaintea ta, și nu socoti nici pe unul din noi netrebnic; ci pe toți ne păzește cu îndurările tale. Pomenește, Doamne, pe cei ce priveghează și cântă, spre mărirea ta, și a unuia născut Fiului tău și Dumnezeuului nostru, și al sfântului tău Spirit. Fii lor ajutor și păzitor; primește rugăciunile lor întru altarul tău cel mai presus de ceruri și înțeleghător. — Că tu ești Dumnezeuul nostru, și ție mărirea înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea VI

Mulțumim ție, Doamne Dumnezeul mântuirilor noastre, că toate le faci spre facerea de bine a vieții noastre, ca totdeauna la tine să ne uităm, la Mântuitorul și Făcătorul de bine al sufletelor noastre; că ne-ai odihnit pe noi în măsura nopții ce a trecut, și ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și ne-ai pus la închinarea cinstitului tău nume. Pentru aceasta ne rugăm ție, Doamne: dă-ne har, și putere, ca să ne învrednicim a cânta ție cu înțelegere, și a te ruga neîncetat cu frică și cu cutremur, îngrijindu-ne de a noastră mântuire, cu ajutorul Hristosului tău. Pomenește, Doamne, și pe cei ce strigă către tine noaptea; auzi-i pe dâșșii, și-i miluiește; și sfărâmă sub picioarele lor pe dușmanii cei nevăzuți și potrivnici luptători. — Că tu ești împăratul păcii, și Mântuitorul sufletelor noastre, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor.

Rugăciunea VII

Dumnezeule și Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, cel ce ne-ai ridicat din așternuturile

noastre, și împreună ne-ai adunat la ceasul rugăciunii: dă-ne har întru deschiderea gurii noastre, și primește ale noastre mulțumiri cele după putință; și ne învață îndreptările tale; pentru că a ne ruga, precum se cuvine, nu știm, de nu ne vei povățui tu, Doamne, cu Spiritul tău cel sfânt. Pentru aceasta ne rugăm ție: orice am greșit până în ceasul de acum, cu cuvântul, sau cu lucrul, sau cu gândul, cu voia sau fără de voie, slăbește, lasă, iartă. Că de te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va putea suferi? Că la tine este mântuirea. Tu singur ești sfânt, ajutor puternic, păzitor al vieții noastre, și întru tine este cântarea noastră pururea. — Fie stăpânirea împărăției tale pururea binecuvântată și preamărită, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea VIII

Doamne Dumnezeu nostru, cel ce ai alungat de la noi trândă-via somnului, și cu chemare sfântă împreună ne-ai chemat, ca și noaptea să înălțăm mâinile noastre, și să te mărturisim pe tine întru judecățile dreptății tale: primește rugăciunile noastre, cererile, mărturisirile, slujbele cele de noapte; și ne dăruiește, Dumnezeule, credință ne rușinată, nădejde tare, dragoste nefă-țarnică;

binecuvântează intrările și ieșirile, faptele, lucrurile, cu-vintele, gândurile noastre; și ne dă nouă, să ajungem la înce-puturile zilei, lăudând, cântând, și binecuvântând bunătatea milei tale celei negrăite. — Că s-a binecuvântat preasfânt numele tău, și s-a preamărit împărăția ta, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea IX

Strălucește în inimile noastre, iubitorule de oameni Stăpâne, lumina cea nestricăcioasă a cunoștinței dumnezeirii tale, și deschide ochii minții noastre spre înțelegerea evanghelicilor tale propovăduiri: pune întru noi și frica fericitelor tale porunci, ca toate poftele trupului călcându-le, viață sufletească să petrecem, toate cele ce sunt spre bunăplăcerea ta gândind și făcând. — Că tu ești sfințirea și luminarea noastră, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea X

Doamne, Dumnezeuul nostru, cel ce prin pocăință, iertare ai dăruit oamenilor, și pildă a cunoașterii de păcate, și a mărturisirii, ne-ai arătat pocăința

proorocului David spre iertare: însuși, Stăpâne, pe noi cei căzuți în multe și mari greșeli, miluiește-ne după mare mila ta, și după mulțimea îndurărilor tale curățește fărădelegile noastre. Că ție ți-am greșit, Doamne, celui ce știi și cele nearătate și ascunse ale inimilor oamenilor, și celui ce singur ai putere, de a ierta păcatele; și inimă curată zidind întru noi, și cu spirit stăpânitor întărindu-ne, și bucuria mântuirii tale arătându-ne-o, nu ne lepăda de la fața ta: ci binevoiește, ca un bun și iubitor de oameni, până la suflarea noastră cea mai de pe urmă, să-ți aducem jertfă de dreptate, și prinos, întru sfintele tale altare.— Cu mila, și cu îndurărilor, și cu iubirea de oameni a unuia-născut Fiului tău, cu care împreună bine ești cuvântat, cu preasfântul, și bunul, și de viață făcătorul tău Spirit, acum, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea XI

Dumnezeule Dumnezeul nostru, cel ce ai așezat puteri cuvânt-tătoare și înțeleghătoare cu vrerea ta, pe tine te rugăm, și ție ne cucerim: primește preamărirea noastră, cea după putință, împreună cu a tuturor fapturilor tale, și ne răsplătește cu darurile cele bogate ale bunătății tale; că ție se pleacă tot genunchiul, al celor cerești, și al celor pământești, și al celor dedesubt, și toată suflarea

și făptura laudă mărirea ta cea neajunsă; pentru că singur ești Dumnezeu adevărat și mult milostiv. — Că pe tine te laudă toate puterile cerești, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea XII

Lăudămu-te, cântăm, bine te cuvântăm, și mulțumim ție, Dumnezeuul părinților noștri, că ne-a trecut umbra nopții, și ne-ai arătat iarăși lumina zilei; ci ne rugăm bunătății tale: fii milostiv păcatelor noastre, și primește rugăciunea noastră, întru mare mila ta; că la tine scăpăm, la Dumnezeuul cel milostiv și atotputernic. Strălucește în inimile noastre soarele cel adevărat al dreptății tale; luminează mintea noastră, și simțurile toate le păzește, ca umblând ca ziua cu bunăcuviință pe calea poruncilor tale, să ajungem la viața cea veșnică — pentru că la tine este izvorul vieții — și să ne învrednicim a fi întru desfătarea luminii tale celei neapropiate. — Că tu ești Dumnezeuul nostru, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Ectenia mare

Preotul: **C**u pace Domnului să ne rugăm.

Poporul: **Doamne, îndură-Te, spre noi.**

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **Doamne, îndură-Te, spre noi.**

Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfințelor lui Dumnezeu biserici, și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **Doamne, îndură-Te, spre noi.**

Pentru sfânt locașul acesta, și pentru cei ce cu credință, cu bună cucernicie, și cu frică de Dumnezeu intră într-însul, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **Doamne, îndură-Te, spre noi.**

Pentru Sfântul Părinte Papa (**N**), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (**N**), pentru (Înalt) Preasfințitul (Arhi) Episcopul nostru (**N**), și pentru cinstita Preoțime, întru Hristos Diaconime, pentru tot Clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **Doamne, îndură-Te, spre noi.**

Pentru autoritățile și oștirea țării noastre, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **Doamne, îndură-Te, spre noi.**

Pentru țara noastră, orașul (**sau satul**) acesta și pentru toate orașele și satele, și pentru cei ce cu credință locuiesc într-însele, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te, spre noi.

Pentru bună liniștea aerului, și pentru înmulțirea roadelor pământului, și pentru timpuri de pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te, spre noi.

Pentru cei ce călătoresc, pentru cei bolnavi, pentru cei ce se ostenesc, și pentru cei robiți, și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te, spre noi.

Pentru ca să fim mântuiți de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te, spre noi.

Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește, Dumnezeu, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te, spre noi.

Pe preasfânta, Curata, Preabinecuvântata, mărita, Doamna noastră de Dumnezeu Născătoarea, și pururea Fecioară Maria, cu toți Sfinții pomenind-o, pe noi înșine, și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Ție se cuvine toată mărirea, cinstirea, și închinarea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin

Se cântă Dumnezeu este Domnul, cu stihurile, glas 5

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este, cel ce vine întru numele Domnului.

Stih 1. Mărturisiți-vă Domnului că este bun, că în veac este mila Lui.

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este, cel ce vine întru numele Domnului.

Stih 2. Toate neamurile m-au împresurat, și întru numele Domnului le-am înfrânt.

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este, cel ce vine întru numele Domnului.

Stih 3. Nu voi muri, ci voi fi viu, și voi spune lucrurile Domnului.

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este, cel ce vine întru numele Domnului.

*Stih 4. **P**iatra, pe care nu au socotit-o ziditorii, aceasta a ajuns cap al unghiului: de la Domnul s-a făcut aceasta, și este minunată în ochii noștri.*

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este, cel ce vine întru numele Domnului.

Apoi:

Troparul Învierii, glas 5

Pe Cuvântul cel împreună fără de început cu Tatăl și cu Spiritul, Care S-a născut din Fecioară pentru mântuirea noastră, să-L lăudăm credincioșii și să I ne închinăm; că a binevoit a Se sui cu trupul pe Cruce și moarte a răbda, și a scula pe cei morți, întru mărită învierea Sa.

Troparul Preacuviosului Gheorghe Hozevitul, glas 8

Cu curgerile lacrimilor tale nerodirea pustiului ai lucrat-o și cu suspinurile cele dintru adânc ai făcut ostenele tale însutit roditoare; și te-ai făcut luminător lumii, strălucind cu minuni, Gheorghe, Părintele nostru. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu ca să mântuiască sufletele noastre.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Troparul Cuvioasei maici Domnica, glas 8

Întru tine, Maică, cu adevărat s-a mântuit cel după chip; că, luând crucea, ai urmat lui Hristos; și astfel, ai învățat să disprețuiești trupul, căci este trecător; și să poarși grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta cu îngerii împreună se bucură, cuvioasă Maică Domnica, spiritul tău.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Troparul Praznicului, glas 1

În Iordan botezându-Te Tu, Doamne, închinarea Treimii s-a arătat. Că glasul Părintelui a mărturisit Ție, Fiu iubit pe Tine numindu-Te; și Spiritul, în chip de Porumbel, a adeverit întărirea Cuvântului, Cel ce Te-ai arătat, Hristoase Dumnezeu și lumea ai luminat, mărire Ție!

Preotul: **I**ară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **A**pără, mântuiește, miluiește și ne

păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că a Ta este stăpânirea și a Ta este împărăția și puterea și mărirea, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Primul rând de Sedelne ale glasului 5, din Octoih

Crucea Domnului să o laudăm, sfânta îngropare cu cântări să o cinstim și Învierea Lui să o preamărim; că a sculat pe cei morți din morminte, ca un Dumnezeu, prădând stăpânia morții și tăria diavolului; și celor din iad lumină le-a răsărit.

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit,

Doamne, mort ai fost socotit, Cel ce ai omorât moartea; în mormânt ai fost pus, Cel ce ai deșertat mormintele; sus ostașii străjuiau mormântul, jos pe morții cei din veac i-ai înviat. Întru tot puternice și necuprinsule, Doamne, mărire Ție!

Și acum, și pururea, și în vecii vecilor. **A**min.

Bucură-te, munte sfânt și de Dumnezeu umblat. Bucură-te, rug însuflețit și nears. Bucură-te, ceea ce singură ești lumii punte către Dumnezeu, care treci pe cei morți la viața veșnică. Bucură-te Fecioară fără prihană, care fără ispită bărbătească ai născut Mântuirea sufletelor noastre.

***Preotul:** Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.*

***Poporul:** Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Al doilea rând de Sedelne ale glasului 5, din Octoih

Doamne, după Învierea Ta cea de a treia zi și după închinarea Apostolilor, Petru a grăit către Tine: Femeile au avut îndrazneală, iar eu m-am temut. Tâlharul Te numea Dumnezeu, iar eu m-am lepădat de Tine. Oare, mă vei mai mai chema acum ucenic? Sau mă vei mai face iarăși vânător al

adâncului? Ci primește-mă pe mine cel ce mă pocăiesc, Dumnezeu, și mă mântuiește.

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit,

Doamne, în mijlocul celor osândiți Te-au pironit călcătorii de lege și cu sulița coasta Ta au împuns, o Milostive! Și îngropare ai primit, Cel ce ai sfărâmat porțile iadului și ai înviat a treia zi. Alergat-au femeile să Te vadă și au vestit Apostolilor Învierea. Preaînălțate Mântuitorule, pe care Te laudă Îngerii, binecuvântate, Doamne, mărire Ție!

Și acum, și pururea, și în vecii vecilor. **A**min.

Mireasă neispită de nuntă, de Dumnezeu Născătoare, care întristarea Evei întru bucurie ai schimbat, lăudămu-te credincioșii și ne închinăm ție, că ne-ai scos din blestemul cel de demult. Și acum roagă-te neîncetat, cu totul lăudată Preasfântă, ca să ne mântuim noi.

Binecuvântările Învierii, glas 5

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Adunarea îngerească s-a mirat, văzându-te pe tine între cei morți socotit fiind, și puterea morții stricând, Mântuitorule, și împreună cu tine pe Adam ridicându-l, și din iad pe toți eliberându-i.

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Pentru ce, din compătimire, miruri cu lacrimi amestecați, o, învățacele? – grăit-a îngerul, cel ce a strălucit în mormânt, către Purtătoarele de mir; vedeți voi mormântul, și cunoașteți, că Mântuitorul din mormânt a înviat.

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Foarte de dimineață Purtătoarele de mir au alergat la mormântul Tău, tânguindu-se; ci înaintea lor a stat îngerul, și a zis: Vremea tânguirii a trecut, nu plângeți, ci spuneți Apostolilor învierea.

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Purtătoarele de mir femei, cu miruri venind la mormântul tău, Mântuitorule, au plâns; iar îngerul către dânsle a grăit zicând: Pentru ce socotiți cu cei morți pe cel viu? Că a înviat din mormânt, ca un Dumnezeu.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit.

A Treimii.

Inchinămu-ne Tatălui, și Fiului acestuia, și Spiritului celui sfânt: Sfintei Treimi întru o ființă, cu Serafimii strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Doamne.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Pe Dătătorul de viață născându-l, Fecioară, de păcat pe Adam l-ai mântuit, și bucurie Evei, în locul întristării, ai dăruit; și pe cei căzuți din viață la aceeași i-a îndreptat: cel ce s-a întrupat din tine, Dumnezeu și om.

Aliluia, **A**liluia, **A**liluia, Mărire ție Dumnezeule.

Aliluia, **A**liluia, **A**liluia, Mărire ție Dumnezeule.

Aliluia, **A**liluia, **A**liluia, Mărire ție Dumnezeului nostru, mărire ție.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **P**e preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: **Ț**ie, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că S-a binecuvântat numele Tău și s-a preamărit împărăția Ta, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **A**min.

Ipacoiul glasului 5

De îngerească vedere înspăimântându-se cu mintea Mironosițele, și prin dumnezeiasca înviere luminându-și sufletele, Apostolilor grăiau: Binevestiți între neamuri Învierea Domnului, Cel ce împreună-lucrează prin minuni și ne dăruiește nouă mare milă.

Antifoanele glasului 5

Antifonul I

Când sunt necăjit, ca David cânt Ție, Mântuitorul meu: Mântuiește sufletul meu de limba vicleană.

Fericită este viața pustnicilor, a celor ce se întraripează cu dumnezeiescul dor.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Prin Spiritul Sfânt se țin toate cele văzute, împreună cu cele nevăzute, că însuși stăpânitor fiind, este cu adevărat unul din Treime.

Antifonul II

La munți, suflete, să ne ridicăm; mergi acolo de unde vine ajutorul.

Mâna Ta cea dreaptă, Hristoase, și asupra-mi întinzându-se, de toată înșelăciunea să mă păzească.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Sfântului Spirit, teologhisind, să-I zicem: Tu ești Dumnezeu, viață, iubire, lumină, minte; Tu ești bunătate, Tu împărățești în veci.

Antifonul III

De cei ce mi-au zis mie: în casa Domnului să intrăm, de multă bucurie umplându-mă, rugăciune înalț.

În caza lui David cele înfricoșătoare se săvârșesc, că acolo este foc, care arde tot gândul cel rușinos.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

În Sfântul Spirit este vrednicia cea începătoare de viață, din Care tot ce viază se însuflețește, precum în Tatăl, ca și în Cuvântul.

Preotul: **Î**nțelepciune! Să luăm aminte.

Prochimenul glasului 5

Scoală-Te, Doamne, Dumnezeuul meu, înalță-se mâna Ta, că Tu împărățești în veci.

*Stih: **M**ărturisi-mă-voi ție, Doamne, cu toată inima mea, spune-voi toate minunile tale.*

Scoală-Te, Doamne, Dumnezeul meu, înalță-se mâna Ta, că Tu împărățești în veci.

*Preotul: **D**omnului să ne rugăm.*

*Poporul: **D**oamne, îndură-Te, spre noi.*

*Preotul: **C**ă sfânt ești Dumnezeul nostru și întru Sfinți Te odihnești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.*

*Poporul: **A**min.*

*Se cântă **Toată suflarea... pe glasul 5***

Toată suflarea să laude pe Domnul. — Toată suflarea și toată făptura să laude numele Domnului. — Lăudați pe Dumnezeu întru Sfinții lui.

Apoi:

Preotul: Și pentru ca să ne învrednicim a asculta Sfânta Evanghelie, pe Domnul Dumnezeu să-l rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-te spre noi, (*de 3 ori.*)

Preotul: Înțelepciune, drepti să ascultăm Sfânta Evanghelie. Pace tuturor!

Poporul: Și spiritului tău.

Preotul: Din Sfânta Evanghelie după Sfântul apostol și evanghelist Ioan, citire:

Poporul: Mărire Ție, Doamne, mărire Ție.

Preotul: Să luăm aminte.

Evanghelia a VIII-a, a Învierii. Evanghelia după Ioan (20, 11-18)

In vremea aceea Maria stătea afară, lângă mormânt, plângând. Și, pe când plângea, s-a aplecat spre mormânt și a văzut doi îngeri în veșminte albe, șezând unul către cap și altul către picioare, unde zăcuse trupul lui Isus. Și aceia i-au zis: Femeie, de ce plângi? Pe cine cauți? Ea le-a

zis: Au luat pe Domnul meu și nu știu unde L-au pus. Zicând acestea, ea s-a întors și L-a văzut pe Isus stând, dar nu știa că este Isus. Zis-a ei Isus: Femeie, de ce plângi? Pe cine cauți? Iar ea gândind că este grădinarul, I-a zis: Doamne, dacă L-ai luat Tu, spune-mi unde L-ai pus și eu îl voi ridica. Isus i-a zis: Marie! Iar ea, întorcându-se, I-a zis evreiește: Rabbuni (adică învățătorule)! Isus i-a zis: Nu te atinge de Mine, căci încă nu M-am suit la Tatăl Meu. Mergi la frații Mei și le spune: Mă sui la Tatăl Meu și Tatăl vostru și la Dumnezeu Meu și Dumnezeu vostru. Și a venit Maria Magdalena și a vestit discipolilor că a văzut pe Domnul și acestea i-a spus ei.

Poporul: Mărire Ție, Doamne, mărire Ție.

Invierea lui Hristos văzând, să ne închinăm sfântului Domn, lui Isus unuia celui fără de păcat. Crucii tale ne închinăm, Hristoase, și sfântă învierea ta o lăudăm și o preamărim. Că tu ești Dumnezeu nostru: afară de tine pe altul nu știm, numele tău numim. Veniți toți credincioșii, să ne închinăm sfintei Învierii lui Hristos; că iată a venit, prin Cruce, bucurie în toată lumea. Totdeauna binecuvântând pe Domnul, lăudăm

Învierea lui: că răstignire răbdând pentru noi, cu moartea pe moarte a stricat.

Psalmul 50

Miluieste-mă, Dumnezeuule, după mare mila Ta,
și după mulțimea îndurărilor Tale, șterge
fărădelegea mea.

Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea
și de păcatul meu curățește-mă.

Că fărădelegea mea eu o cunosc
și păcatul meu înaintea mea este pururea.

Ție unuia am greșit

și ce este rău înaintea Ta am făcut,

Ca să te arăți drept întru cuvintele Tale

și biruitor să ieși când te vor judeca.

Că iată întru fărădelegi am fost conceput

și în păcate m-a născut maica mea.

Că iată adevărul ai iubit;

cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale,

le-ai arătat mie.

Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți;
spăla-mă-vei și mai mult decât zăpada mă voi albi.

Auzului meu vei da bucurie și veselie;
bucura-se-vor oasele mele cele umilite.

Întoarce fața Ta de la păcatele mele
și toate fărădelegile mele șterge-le.

Inimă curată zidește intru mine, Dumnezeule
și Spirit drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale
mele.

Nu mă lepăda de la fața Ta
și Spiritul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.

Dă-mi iarăși bucuria mântuirii Tale
și cu Spirit stăpânitor mă întărește.

Învăța-voi pe cei fără de lege căile Tale
și cei păcătoși la Tine se vor întoarce.

Mântuiește-mă de sânziuri, Dumnezeule,

Dumnezeul mântuirii mele;

bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.

Doamne, buzele mele vei deschide
și gura mea va vesti lauda Ta.

Că de ai fi voit jertfă, ți-aș fi adus;

arderile de tot nu le vei binevoi.

Jertfa lui Dumnezeu: spirit umilit;

inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi.

Bine fă, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului,
și să se zidească zidurile Ierusalimului.

Atunci bineplăcute-Ți vor fi jertfa dreptății,
prinosul și arderile de tot;
atunci vor aduce pe altarul Tău viței.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Glas 2

Pentru rugăciunile Apostolilor tăi, milostive,
șterge mulțimea păcatelor noastre.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu,
milostive, șterge mulțimea păcatelor noastre.

Stih, glas 6

Miluieste-ne, Dumnezeuule, după mare mila ta, și după mulțimea îndurărilor tale șterge fărădelegile noastre.

Stihiră, glas 6

Inviind Isus din mormânt, precum a zis mai înainte, ne-a dăruit nouă viață veșnică și mare milă.

Preotul: Mântuiește, Dumnezeuule, poporul tău și binecuvântează moștenirea ta; cercetează lumea ta cu milă și cu îndurări; înalță puterea creștinilor dreptcredincioși; și trimite peste noi milele tale cele bogate: pentru rugăciunile Preacuratei Doamnei noastre, Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci; cu mijlocirile cinstitelor cerești Puteri ale celor fără de trupuri, ale cinstitului mărit profet Înaintemergător și Botezător Ioan; ale sfinților măriți și întru tot laudați Apostoli; ale celor dintru sfinți Părinții noștri și ai lumii mari Dascăli și Ierarhi Vasile cel Mare, Grigore Teologul, și Ioan Gură-de-aur; și ale celui dintru sfinți părintelui nostru Nicolae Arhiepiscopul de la Mira Liciei, făcătorul de minuni, ale celui dintru sfinți părintelui nostru Nichita al Remesianei, apostolul românilor; ale sfinților măriți și bine învingători Martiri ale precuvioșilor și de Dumnezeu purtători Părinților noștri; ale sfinților și dreptilor dumnezeiești părinți Ioachim și Ana, ale

Preacuviosului părinte Gheorghe Hozevitul și a Cuvioasei maici Domnica a căror pomenire o facem și ale tuturor Sfinților, rugămu-te, mult milostive Doamne, auzi-ne pe noi păcătoșii, care ne rugăm ție, și te îndură spre noi.

Poporul: **D**oamne, îndură-te spre noi — (*de 12 ori.*)

Preotul, cu glas înalt:

Cu mila, și cu îndurărilor, și cu iubirea de oameni a unuia născut Fiului tău, cu care împreună bine ești cuvântat, cu preasfântul, și bunul, și de viață făcătorul tău Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: **A**min.

CANOANELE

Canonul Învierii glasului 5, din Octoih.
Canonul I al Praznicului, din Minei, glas 2.
Canonul Preacuviosului, din Minei.
Canonul Cuvioasei, din Minei.
Catavasiile Botezului Domnului

Canonul Învierii

Cântarea I, glas 5

Irmos:

Pe cal și pe călăreț în Marea Roșie i-a scufundat Hristos, Cel ce a sfărâmat războaiele cu braț înalt, iar pe Israel l-a mântuit, pe cel ce cânta cântare de biruință.

Adunarea iudeilor, cea roditoare de spini, nepăstrând dragoste de maică spre Tine, Făcătorule de bine Hristoase, cu spini Te-a încununat pe Tine, Cel ce ai dezlegat pe începătorul neamului de pedeapsa spinului.

Ridicatu-m-ai pe mine cel căzut în groapă, plecându-Te fără cadere, Dătătorule de viață, și stricăciunea mea cea rău pătimitoare luând-o asupra Ta fără ispitire, Hristoase, cu mirul dumnezeieștii Ființe m-ai înmiresmat.

Canonul I al Praznicului

Pe Adam, cel stricat, iarăși îl zidește în apele Iordanului și capetele diavolilor, celor ascunși, le sfărâmă Împăratul veacurilor, Domnul, că S-a preamărit.

Cu focul cel fără de materie al Dumnezeirii, în Trup materialnic îmbrăcându-Se, cu apa Iordanului Se acoperă Cel ce S-a întrupat din Fecioară, Domnul, că S-a preamărit.

Cel ce spală păcatele oamenilor, împreună cu aceștia S-a curățit în Iordan, cu care voind S-a asemănat, rămânând ceea ce era, și pe cei din întuneric i-a luminat Domnul, că S-a preamărit.

Canonul Preacuviosului

Roagă-te lui Isus, Începătorului înțelepciunii, ca la deschiderea gurii mele să-mi dea har, Sfinte Părinte Gheorghe, ca să cânt, eu necântărețul, pomenirea ta, după vrednicie, cu cântări dumnezeiești, bucurându-mă.

Viețuit-ai pe pământ ca fără de trup, Cuvioase Gheorghe; și după aceea te-ai adăugat cetelor celor fără de trup, alcătuiind Ziditorului cântări întreit sfinte și primind luminarea de la El.

Cu cugetele tale cele mai presus de lume, nu ai ținut seamă de lume; iar nevoindu-te în lumea

unde S-a îngropat Hristos, te-ai mutat de acolo către lumea cea cu totul curată, numărându-te înțelepte, cu cetele celor întâi-născuți.

Deschizându-mi gura, Preacurată, voit-am din inimă să te cânt pe tine, care ai născut pe Înțelepciunea cea în Ipostas. Dar, ca un necurat, neputând să te cânt precum se cade, Preacurată, cer ajutorul tău.

Canonul Cuvioasei

Cu dorul cel dumnezeiesc întraripându-ți sufletul, mărită, ai zburat mai sus de cursele cele trupești. Drept aceea fiind eu vânat de cursele șarpelui, te rog, preacinstită Domnica, izbăvește-mă cu rugăciunile tale.

Cu bucurie ai urmat lui Hristos, împlinind legiurile Lui cele sfinte, preacinstită. Și te-ai numărat în cetele fecioarelor, ca o fecioară și fără prihană. Drept aceea adunându-ne, te cinștim cu credință pe tine, ceea ce ești vrednică de laudă.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Nefiind cuprinsă nicidecum de somnul răutății, mărită, privegheai la faptele cele luminoase și te-ai mutat către lumina cea neînserată, fiind luminată de strălucirile cele de acolo și luminând pe cei ce te laudă pe tine.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și înainte de naștere ai fost nestricată și după naștere ai rămas, în chip mai presus de fire, Curată, Maică a lui Dumnezeu. Drept aceea, dorindu-te pe tine Sfânta Domnica, a fost adusă de dumnezeiescul Spirit, în urma ta, nestricată, Împăratului tuturor, Fiului tău, Preacurată.

Cântarea I a Catavasiilor Botezului Domnului, glas 2

Fundul adâncului l-a descoperit, și pe uscat pe ai Săi i-a trecut, întru același acoperind pe potrivnici, Domnul, Cel tare în războaie, că S-a preamărit.

Canonul Învierii

Cântarea III, glas 5

Irmos:

Cel ce ai înfipt pământul pe nimic cu porunca Ta și ai ridicat neținut pe cel îngreuiat pe piatra cea neclintită a poruncilor Tale, întărește Biserica Ta, Hristoase, Cel singur bun și iubitor de oameni.

Fiere cu adevărat Ți-au adus cei ce au supt apă din piatră, Ție, Celui ce ai făcut minuni în pustiu, Hristoase, și oțet în loc de mană, pentru facerea de bine, Ți-au adus ca răsplată fiii cei nerecunoscători ai lui Israel.

Cei ocrotiți de demult prin nor luminos, pe Hristos-Viața în mormânt L-au pus; dar cu a Sa putere înviind, tuturor credincioșilor a dăruit strălucirea Spiritului, Care în taină umbrește de sus.

Canonul I al Praznicului

Veselește-te, astăzi, Biserică a lui Hristos, care mai înainte erai stearpă și cumplit neroditoare. Că prin apă și prin Spirit s-au născut ție fii, care cu credință strigă: Nu este sfânt ca

Dumnezeul nostru și nu este drept, afară de Tine, Doamne.

Înaintemergătorul strigă în pustiu cu mare glas: Gătiți căile lui Hristos și cărările Dumnezeului nostru drepte le faceți și cu credință strigați: Nu este sfânt ca Dumnezeul nostru și nu este drept, afară de Tine, Doamne.

Canonul Preacuviosului

Spălându-te cu lacrimile tale, ți-ai curățit trupul de noroiul cel lumesc și întru aceste curgeri întocmai ca în niște râuri mari ai înecat în nevoiețe năvălirea demonilor.

Cu cuviință, fără greșală și cu dreptate, ți-ai împodobit viața, înțelepte și pe lângă acestea folosind și ostenele sihăstrești, ai moștenit viața cea fără de osteneală, de Dumnezeu binecuvântate Părinte Gheorghe.

Fiind cuprins, preafericite, de dumnezeiasca dragoste a locurilor sfinte ale Sionului, către acelea ai purces și acolo ai petrecut până la

moarte, preaînțelepte, înfrânându-ți trupul cu osteneli.

Pe mine, cântărețul tău, Fecioară, care am greșit fără putință de iertare, îndreptează-mă către calea pocăinței, Mireasă a lui Dumnezeu, care ai născut pe Cuvântul, Cel ce curățește păcatele lumii.

Canonul Cuvioasei

Pe corăbierii care pluteau pe mare i-ai mântuit, Domnica, și trimițând mării potolire, cu binecuvântare ai schimbat furtuna în liniște.

Pe tine, cea luminată de luminile cele fără materie, te-a vestit îngerul, cel cu chip de lumină, ierarhului, când ai sosit cu voie dumnezeiască, în cetatea cea împărătească.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Întraripându-te cu osteneala înfrânării, ai ajuns la limanurile nepătimirii, mărită și te-ai

făcut liman celor alunecați întru adâncimea răutăților.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Întărește, Preacurată, neputința mea, ceea ce ai născut Puterea Celui Preaînalt, Care dă ființă tuturor și a mărit pomenirea Preacuvioasei Domnica.

Cântarea a III-a a Catavasiilor Botezului Domnului, glas 2

Domnul, Cel ce dă împăraților noștri tărie și înalță fruntea unșilor Săi, S-a născut din Fecioară și vine la Botez. Drept aceea, credincioșii să-I strigăm: Nu este sfânt ca Dumnezeuul nostru și nu este drept, afară de Tine, Doamne.

Preotul: **I**ară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeuule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Tu ești Dumnezeul nostru și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Condacul Botezului, glas 4

Arătatu-Te-ai astăzi lumii, și lumina Ta, Doamne, s-a însemnat peste noi, care cu cunoștința te lăudăm. Venit-ai și Te-ai arătat, Lumina cea neapropiată.

Icos

Galileii neamurilor, laturii Zabulonului și pământului Neftalimului, lumină mare, precum a zis prorocul, a strălucit Hristos; celor din întuneric s-a arătat rază luminoasă, care a răsărit în Betleem și mai vârtos din Maria, Domnul în toată lumea și-a răspândit razele, Soarele dreptății. Pentru aceasta cei ce sunteți goi din Adam, veniți toți să ne îmbrăcăm cu Dânsul, ca să ne încălzim: că acoperă pe cei goi și luminează pe cei din întuneric. Venit-ai și Te-ai arătat, Lumina cea neapropiată.

Condacul Preacuviosului, glas 4

Lumină prealuminoasă te-ai arătat, Gheorghe, strălucind cu razele cele dumnezeiești, pe cei ce cu credință te cheamă pe tine. Roagă-te pentru noi lui Hristos Mântuitorul, Care S-a arătat în Iordan și a luminat pe cei zidiți din pământ.

Sedealna Preacuviosului, glas 5

Pe cel îndeobște cunoscut prin multe nevoințe, pe cetățeanul cerului și solul credincioșilor, să-l laudăm acum și să-l mărim. Că prin osteneli cu adevărat fără de prihană și prin mărita lui viață s-a nevoit a sluji Celui ce a binevoit a Se sui pe Cruce.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Condacul Cuvioasei, glas 4

Trupul împreună cu patimile ți-ai răstignit și toată dorirea ta, Domnica, ai avut-o către Hristos, Mirele tău. Pentru aceea ai câștigat cunună nestricată și te-ai numărat în cetele îngerilor, Cuvioasă, rugându-te Lui, neîncetat, pentru cei ce te cinstesc.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Sedealna Praznicului, glas 4

Apele Iordanului le-ai sfințit; stăpânia păcatului ai sfărâmat, Hristoase Dumnezeul nostru. Plecatu-Te-ai pe Tine sub palma Înaintemergătorului și ai mântuit din înșelăciune neamul omenesc. Pentru aceasta Te rugăm, mântuiește sufletele noastre.

Canonul Învierii

Cântarea IV, glas 5

Irmos:

Deșertarea Ta cea dumnezeiască, Avacum cunoscând-o prin vederea mai înainte, Hristoase, cu frică striga Ție: Spre mântuirea poporului Tău ai venit ca să mântuiești pe unșii Tăi.

Apele cele prea amare de la Mera prin lemn le-ai îndulcit, Bunule, ca într-o icoană mai înainte închipuind preacurată Crucea Ta, care a omorât gustarea cea cu păcat.

Cruce pentru lemnul cunoștinței și fiere pentru mâncarea cea dulce ai primit, Mântuitorul meu; iar pentru stricăciunea morții, sângele Tău cel dumnezeiesc Ți-ai vărsat.

Canonul I al Praznicului

Să se curățească Soarele cel prealuminat din fire, cine a mai văzut, a strigat propovăduitorul? Să Te spăl cu ape pe Tine, strălucirea Slavei, chipul Tatălui, Cel pururea veșnic și iarbă fiind eu să mă ating de focul Dumnezeirii Tale? Că Tu ești Hristos, Înțelepciunea și Puterea lui Dumnezeu.

Arătatu-și-a Moise dumnezeiasca-i cucernicie pe care a avut-o, apropiindu-se de Tine.

Că dacă Te-a înțeles, când l-ai strigat din rug, îndată și-a întors fața. Dar eu cum Te voi privi deslușit, sau cum îmi voi pune mâna peste Tine? Că Tu ești Hristos, Înțelepciunea și Puterea lui Dumnezeu.

Suflet înțelegător având și cinstit fiind cu dreapta judecată, mă rușinez de cele neînsuflețite; că dacă Te voi boteza pe Tine, mă vor învinui: muntele ce fumea cu foc, marea ce s-a despărțit în două și Iordanul acesta, care s-a întors. Că Tu ești Hristos, Înțelepciunea și Puterea lui Dumnezeu.

Canonul Preacuviosului

Hrănindu-te cu osârdie, cu postirile ca și cu niște mâncări, fericite, acum îți aduci sufletul tău vesel înaintea Făcătorului tuturor, Care te-a chemat către dumnezeiasca desfătare cea de sus, bucurându-te.

Ca un cer te-ai arătat împodobit cu stelele faptelor bune, purtând ca pe un soare pe Domnul, Care a luminat sufletul tău ca pe o lună și te-a arătat părtaș al măririi Lui.

Stăpânul, coborându-Se pentru noi din cer, a aflat Sionul, locaş dumnezeiesc cu adevărat, întru care sălăşluindu-te tu cu dragoste şi folosindu-l ca pe o scară, te-ai suit către Sionul cel de sus.

Cel Ce şade de-a pururi în sânurile Tatălui, acum Se arată şezând necuprins în braţele tale, arătându-te şi după naştere pe tine, Care L-ai născut, cu adevărat pururea Fecioară nestrucată.

Canonul Cuvioasei

Strălucit-ai ca un fulger lumină de vindecări, alungând întunericul patimilor şi mulţimea demonilor şi ai luminat pe toţi cei ce se apropiau cucernic de tine, Domnica.

Mirele, Împăratul ceresc, te măreşte pe tine înaintea împăratului pământesc, care se înspăimânta de viaţa ta cea curată şi de minunile tale.

Mărire Tatălui şi Fiului şi Sfântului Spirit,

Ascultător fiind rugăciunilor tale, Domnul ți-a arătat de mai înainte, în chip lămurit, locul în

care ai ridicat casă de sihăstrie, îndepărtând spiritele vicleniei, Domnica.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Dezbăratu-s-a Adam de hainele morții prin dumnezeiască nașterea ta și s-a îmbrăcat cu veșmântul pe care l-a țesut Însuși Cuvântul în pântecul tău, întrupându-Se.

Cântarea a IV-a a Catavasiilor Botezului Domnului, glas 2

Auzit-am, Doamne, glasul Tău, Care a zis: Glasul celui ce strigă în pustie, când ai tunat peste ape multe, mărturisind Fiului Tău, cu totul fiind de față, iar prin Spiritul a strigat: Tu ești Hristos, Înțelepciunea și Puterea lui Dumnezeu.

Canonul Învierii Cântarea V, glas 5

Irmos:

Cel ce Te îmbraci cu lumina ca și cu o haină, Ia Tine alerg din zori și strig Ție: Luminează

sufletul meu cel întunecat, Hristoase, ca un îndurat.

Domnul măririi, în chip de nemărire lipindu-se de cinstire, pe lemn, de voie a fost spânzurat, purtând grijă în chip negrăit de mărirea mea cea dumnezeiască.

Tu m-ai îmbrăcat întru nestricăciune, Hristoase, gustând cu trupul stricăciunea morții fără de stricăciune și răsărind din mormânt a treia zi.

Canonul I al Praznicului

Adunându-se popoare nenumărate să se boteze de la Ioan, acela a stat în mijlocul lor și a strigat către cei de față: cine v-a arătat vouă, neascultătorilor, să fugiți de mânia ce va să fie? Aduceți roade vrednice lui Hristos, că Cel ce stă acum de față dăruiește pacea.

Lucrătorul și Ziditorul în mijloc stând, ca Cel ce singur cercă inimile tuturor, și în mâini luând lopata curățitoare, desparte cu multă înțelepciune aria cea a toată lumea, arzând

nerodirea și dăruind viață veșnică celor bine roditori.

Canonul Preacuviosului

Spăimântatu-s-au îngerii și toată adunarea cuvioșilor, văzând cu adevărat neîncetarea ostenelilor tale și viața ta cea aspră; căci te osteneai ca o piatră fără de suflet, spre săvârșirea faptelor bune.

Iată la tot sufletul a strălucit acest mare Cuvios Părinte Gheorghe, umplând pe toți de lumină și eliberându-i de întunericul patimilor, mișcându-se acum, ca un soare preacurat, cu mișcări mântuitoare.

De patria ta te-ai înstrăinat, Înțelepte Gheorghe, iubind mai mult decât pe rudele tale pe Hristos, Cel ce a venit, ca printre străini, la oameni. Pentru aceasta ai slujit Lui, învrednicindu-te de harul cel de sus.

Tu ai înfrumusețat, Preacurată, adunarea oamenilor; că tu, Fecioară, te-ai arătat mai desfătăată decât mărirea bolții cerești, născând pe Dumnezeu Cuvântul, Care a întins cerurile ca un cort și pe oameni i-a zidit.

Canonul Cuvioasei

Ostenind ca un lucrător pe pământ, curată și cu plugul rugăciunilor tăind brazda cea sufletească, ai secerat roadă înmulțită, care se păstrează în jitnițele cele dumnezeiești.

Luminându-ți cugetul tău cel curat, cu puterea Spiritului, Care lucrează toate, priveai cele de departe ca și cum ar fi aproape și arătai de mai înainte împlinirea celor viitoare.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Lucrător de cele sfinte te-a desăvârșit, prin puterea Spiritului, cu ungerea lucrării sfinte a diaconiei, poruncindu-ți să păstorești sufletele sfințite, Domnica, de Dumnezeu înțelepțită.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Pe Domnul cel Sfânt L-ai născut lumii, Născătoare a Domnului; pe Acela din suflet

iubindu-L, Domnica, se arată stăpână asupra patimilor aducătoare de stricăciune, lăudându-te pe tine, Fecioară.

Cântarea a V-a a Catavasiilor Botezului Domnului, glas 2

Isus, Începătorul vieții, vine să dezlege osânda lui Adam celui întâi-zidit. Și ca Dumnezeu, curățire netrebuindu-I, pe cel căzut îl curățește în Iordan, întru care, omorând vrajba, dăruiește pacea, care covârșește toată mintea.

Canonul Învierii Cântarea VI, glas 5

Irmos:

Marea patimilor cea sălbătică de viforul cel stricător de suflet liniștește-o, Stăpâne Hristoase, și din stricăciune mă scoate ca un îndurat.

În stricăciune a alunecat începătorul neamului, Stăpâne Hristoase, mâncarea neascultării gustând, și la viață a fost ridicat prin patima Ta.

Coborâtu-Te-ai la iad, Stăpâne Hristoase, Cel ce ești Viața, și stricăciune stricătorului făcându-Te, prin stricăciune ai izvorât învierea.

Canonul I al Praznicului

Cel ce S-a născut fără stricăciune din Dumnezeu Tatăl, S-a întrupat din Fecioara, fără de pată, Hristos; a Cărui curea, adică unirea Cuvântului cea cu noi, Înaintemergătorul ne învață că nu este lesne a o dezlega; Care izbăvește pe pământenii din stricăciune.

Cu foc botează în cele din urmă, Hristos, pe cei neascultători, care nu Îl socoteau Dumnezeu. Iar pe cei ce cunosc Dumnezeirea Lui, cu Spiritul îi înnoiește, prin apă, cu harul, de greșeli izbăvindu-i.

Canonul Preacuviosului

Strigat-ai către Dumnezeu cu lacrimi neîncetate și El ca dintr-un chit cumplit te-a scos din viață, către Izvoarele cele fără de valuri și pururea curgătoare ale îndumnezeirii.

Mulțimea faptelor bune te-a făcut ca o cetate puternic întărită, netemătoare de împrôșcările vrăjmașilor celor înțelegători, căci, ca un întărit, ai biruit pe ispitorul.

Ca o oaie ai alergat la Mănăstirea Hozeva și folosindu-te de faptă întocmai ca de un toiag, ai îndrumat către Eden oile care locuiau într-însa.

Sălășluitu-S-a Domnul, ca un om, în pânțelele tău, Fecioară, învrednicindu-mă pe mine de locașurile cele nepieritoare, trecându-mi cu vederea, ca un Iubitor de oameni, faptele cele fără de lege și greșelile.

Canonul Cuvioasei

Sfînțită casă procească ai ridicat dumnezeiescului Zaharia, prorocului celui de Dumnezeu insuflat, cu care acum împreună dănțuiești în locaș sfânt, Domnica, de Dumnezeu înțelepțită.

Arătatu-te-ai izvor bogat de tămăduiri, potolind văpaia patimilor și izvorând sfințenie de

mântuire, fecioară, care porți numele Domnului, mireasă dumnezeiască.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Ca pe o frumoasă, ca pe o împodobită, ca pe o cinstită, ca pe o strălucită cu razele fecioriei, te-a luat Domnul Luiși mireasă fericită.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Pentru mine, ca mine S-a făcut Prunc desăvârșit, înnoindu-mă pe mine cel învechit de patimi, prin tine, Preasfântă Mireasă a lui Dumnezeu.

Cântarea a VI-a a Catavasiilor Botezului Domnului, glas 2

Glasul Cuvântului, sfeșnicul Luminii, Luceafărul mergător înaintea Soarelui, în pustie strigă tuturor popoarelor: Pocăiți-vă și mai înainte

vă curățiți, căci, iată de față stă Hristos, mântuind lumea din stricăciune.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **P**e preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: **Ț**ie, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Tu ești împăratul păcii și Mântuitorul sufletelor noastre și Ție mărire înălțăm: Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Condacul Învierii

La iad Te-ai coborât, Mântuitorul meu, și porțile zdrobindu-le, ca un Atotputernic, pe cei morți ca un Ziditor împreună i-ai înviat; și boldul morții, Hristoase, l-ai frânt, și Adam din blestem a fost mântuit, Iubitorule de oameni. Pentru aceasta, toți ne rugăm Ție: Mântuiește-ne pe noi, Doamne!

Icos

Auzind femeile graiurile îngerului, au încetat tânguirea, vesele făcându-se și, cutremurându-se, au văzut Învierea. Și iată, Hristos S-a apropiat de ele, zicând: Bucurați-vă! Îndrăzniți, Eu am biruit lumea și pe cei legați i-am eliberat. Deci, grăbiți-vă către Ucenici, vestindu-le că voi merge mai înainte de voi în Galileea, ca să propovăduiesc. Pentru aceasta, toți grăim Ție: Mântuiește-ne pe noi, Doamne!

Sinaxar

În această lună, în ziua a opta, amintirea Preacuviosului nostru Părinte Gheorghe Hozevitul și a Cuvioasei Maicii noastre Domnica.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, îndură-Te de noi și ne mântuiește. Amin.

Canonul Învierii

Cântarea VII, glas 5

Irmos:

Domnul părinților cel preainălțat văpaia a stins și a rourat pe tinerii care cântau cu un glas: Dumnezeule, binecuvântat ești.

Cu trupul înfășurându-Te, ca o momeală în undiță, cu puterea Ta cea dumnezeiască pe șarpe jos l-ai tras, scoțând pe cei ce strigă: Dumnezeule, binecuvântat ești.

Cel ce a înființat alcătuirea cea nemăsurată a pământului în groapă a fost acoperit cu trupul, Cel neîncăput, Căruia toți Îi cântăm: Dumnezeule, binecuvântat ești.

Canonul I al Praznicului

Precum în cer tot așa și la Iordan, puterile îngeresci au stat de față, cu cutremur și cu mirare, privind la smerenia cea mare a lui Dumnezeu: cum Cel ce ține așezarea apelor celor mai de

deasupra a stat în ape, purtător de trup, Dumnezeuul părinților noștri.

Norul și marea într-o care, oarecând, s-a botezat poporul de demult, într-o ieșire, prin Dătătorul Legii, au preînchipuit minunea dumnezeiescului Botez. Și marea era chipul apei, iar norul, al Spiritului; prin care desăvârșiți făcându-ne, strigăm: Bine ești cuvântat Dumnezeuul părinților noștri.

Toți credincioșii, teologhisind neîncetat, cu îngerii să mărim pe Tatăl și pe Fiul și pe Spiritul Sfânt, că Aceasta este Treimea cea în Trei Ipostasuri de o ființă și Unul este Dumnezeu, Căruia Îi cântăm: Prealăudate Doamne al părinților și Dumnezeule, bine ești cuvântat.

Canonul Preacuviosului

Covârșit fiind de ostenele nevoițelor, nu te-ai plecat cugetelor celor satanice; că avându-ți gândul netulburat de cugete deșarte, către Domnul, Cel ce poate a mântui, toată năvălirea vrăjmașului ai alungat-o.

Cu culcările pe pământ, cu privegherile și cu posturile, ți-ai ucis toate mădulele cele de pe pământ; și acum trăind, fericite, viața cea veșnică și nestricată, roagă-te pentru noi, care te lăudăm cu dragoste.

Foarte mult ai poftit a privi mormântul Celui ce pururea ființează și a I te închina, înțelepte. Și dacă ai ajuns acolo, Cuvioase, ai socotit că se cuvine să te ucizi prin nevoie, dimpreună cu Cel omorât, pentru a Sa milostivire.

N-au slujit făpturii cei ce te-au cunoscut pe tine că ai născut pe Făcătorul; ci, Dumnezeu adevărat, cunoscând pe Cuvântul, Cel ce a strălucit din tine, Fecioară, strigă: Doamne al părinților și Dumnezeule, bine ești cuvântat.

Canonul Cuvioasei

Gândul tău îndumnezeindu-l totdeauna, cu înclinările cele către Dumnezeu, a ajuns asemenea luminii. Pentru aceea te-ai abătut de la vrăjmășia trupului, de Dumnezeu înțeleptită, cântând: Cel ce ești binecuvântat și preamărit.

Dumnezeu, Cel mai presus de ființă, odihnindu-Se întru tine, ți-a descoperit ție taine dumnezeiești. Că tu, curată, ai văzut sfânt înger venind și sfințind firea apelor, întru Spiritul.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Făcându-te locaș dumnezeiescului Spirit, curată, când erai în locașul cel sfânt ai auzit glas, care te învăța taine dumnezeiești și mutarea din trup, a celui ce împărățea.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Tăria, lauda și mântuirea mea este Domnul, Cel ce mai înainte te-a ales pe tine, Maică preacurată și Mireasă nenuntită. Pe Acela nu înceta a-L ruga, pururea, pentru robii tăi, Preacurată.

**Cântarea a VII-a a Catavasiilor
Botezului Domnului, glas 2**

Pe tinerii cei binecredincioși, care au intrat în cuptorul cel de foc, suflând Spiritul cel răcoritor, și coborârea dumnezeiescului înger i-a păzit. Deci, în văpaie răcoriți fiind, cu mulțumire cântau: Prealăudate Doamne al părinților și Dumnezeule, bine ești cuvântat.

Canonul Învierii **Cântarea VIII, glas 5**

Irmos:

În cuptor tinerii, împletind horă a întregii lumi, cântau Ție, Făcătorului a toate: Toate lucrurile pe Domnul lăudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii.

Tu pentru paharul cel de voie al mântuitoarei patimi Te-ai rugat, ca și cum ar fi fost fără de voie; că două voințe, potrivite celor două firi, porți în veci, Hristoase.

Cu coborârea Ta, a Celui atotlucrător, Hristoase, iadul, batjocorit fiind, a vărsat pe toți cei omorâți de demult prin înșelăciune, pe cei ce Te înalță întru toți vecii.

Canonul I al Praznicului

Leapădă orice temere, a zis Izbăvitorul Înaintemergătorului; pleacă-te Mie și vino la Mine ca la Hristos, că Acesta sunt din fire; supune-te poruncii Mele și Mă botează pe Mine, Cel ce Mă pogor. Pe Care Mă binecuvântează popoarele și Mă preaînălță întru toți vecii.

Cuvintele Stăpânului dacă le-a auzit Botezătorul, cutremurându-se, palma și-a întins. Dar atingându-se cu mâna de creștetul Ziditorului său, Cel ce vrea să Se boteze, a strigat: Sfințește-mă, că Tu ești Dumnezeuul meu, pe Care Te binecuvintează popoarele și Te preaînălță întru toți vecii.

A Treimii arătare în Iordan, s-a făcut; că însăși Firea mai presus de Dumnezeire, Tatăl, a strigat: Acesta Ce Se botează este Fiul Meu Cel Iubit. Și Spiritul a venit la Cel asemenea; pe Care Îl binecuvintează popoarele și-L preaînălță întru toți vecii.

Canonul Preacuviosului

Nicidecum nu ai dat genelor tale ațipire, părinte, nici ochilor tăi somn, până ce nu te-ai făcut pe tine însuți, Cuvioase, locaș cuviincios și frumos al Atotțiitorului. Pe Care Îl laudă toate lucrurile și-L preaînălță întru toți vecii.

Aflat-ai, preafericite, odihna ostenelilor tale celor nenumărate, Raiul, pe care l-a gătit de demult Domnul drept împărăție obștească, pentru cei ce-L iubesc pe El din suflet și care strigă neîncetat: Lăudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii.

Aflatu-te-au cei din Mănăstirea Hozeva dreptar și pildă preaaleasă, săvârșind tot felul de fapte virtuozose, lauda cuvioșilor, înțelepte Gheorghe; pentru aceea viețuind Dumnezeiește dimpreună cu tine dăntuiesc întru toți vecii.

Cel ce este Simplu, după firea cea dumnezeiască, S-a arătat cu adevărat alcătuit din tine, Maică a lui Dumnezeu, pentru nespusa Lui milostivire, unind într-un ipostas cu Dumnezeirea Lui trupul cel luat din sânghiurile tale; pentru

aceea, știindu-te că ești Născătoare de Dumnezeu, te laudăm cu cântări, întru toți vecii.

Canonul Cuvioasei

Împodobită cu faptele bune și înfrumusețată cu podoabele minunilor, ai alergat Domnica spre frumoasa cămară de mire a Împăratului Hristos, cântându-I și preaînăltându-L în veci.

Urmând lui Hristos ca unui păstor curat, cinstită mielușea, cu bucurie te-ai sălășluit în stâna cea cerească, unde este adunarea oilor celor alese.

Binecuvântăm pe Tatăl pe Fiul și pe Spiritul Sfânt
Dumnezeu,

Cu voia lui Dumnezeu cea atotlucrătoare, înțelegând părăsirea cortului tău, ai adus, cu suflet curat, laudă de mulțumire Pricinuitorului tuturor; întru a Cărui mână ți-ai dat spiritul tău, curată.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Dumnezeu cel mai presus de ființă a luat trup pentru noi din sânul tău, Fecioară, vrând să înnoiască firea cea stricată, pentru îndurare și milă, Cel preamărit întru toți vecii.

Cântarea a VIII-a a Catavasiilor Botezului Domnului, glas 2

Să laudăm, bine să cuvântăm și să ne închinăm Domnului cântându-i și preaînălțându-L pe Dânsul întru toți vecii.

Taină minunată a arătat cuptorul Babilonului, care a izvorât rouă. Că în valurile sale vrea să primească Iordanul pe Focul cel netrupesc și să îngăduie pe Ziditorul, Cel ce Se botează cu trupul; pe Care Îl binecuvântează popoarele și Îl preaînălță întru toți vecii.

Preotul: Pe Născătoarea de Dumnezeu și Maica luminii în cântări cinstind-o, să o mărim!

Stih 1: *Mărește, sufletul meu pe Domnul și s-a bucurat spiritul meu de Dumnezeu, Mântuitorul meu.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 2: *Că a căutat spre smerenia servei Sale, că, iată, de acum mă vor ferici toate neamurile.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 3: *Că mi-a făcut mie lucruri mari Cel puternic, și sfânt este numele Lui și mila Lui în neam și în neam, spre cei ce se tem de El.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 4: *Făcut-a tărie cu brațul Său Domnul, risipit-a pe cei mândri în cugetul inimii lor.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 5: Coborât-a pe cei puternici de pe scaune și a înălțat pe cei smeriți, pe cei flămânzi i-a umplut de bunătăți și pe cei bogați i-a scos afară cu mâinile goale.

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 6: Primit-a pe Israel, robul Său, că și-a adus aminte de îndurare, precum a grăit către părinții noștri, lui Avraam și seminției lui până în veac.

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Cântarea IX, glas 5

Irmos:

Isaie, dănțuiește! Fecioara a avut în pântece și a născut fiu pe Emanuel, pe Dumnezeu și om; Răsăritul este numele Lui, pe Care mărimdu-L, pe Fecioara o ferim.

Pe omul cel căzut l-ai luat asupra-Ți, din pântecel fecioresc unindu-Te cu el în întregime, Stăpâne Hristoase; dar, singur neavând părășie cu păcatul, I-ai mântuit pe el întreg din stricăciune cu preacuratele Tale patimi.

Prin sângele cel dumnezeiesc vărsat, care a curs din coasta Ta cea preacurată și de viață făcătoare, Stăpâne Hristoase, jertfa idolească a încetat cu adevărat; iar tot pământul jertfa laudei Tale îți aducem.

Canonul I al Praznicului

Vino, Davide, cu Spiritul la cei luminați. Cântă acum: apropiați-vă de Dumnezeu cu credință, grăind: luminați-vă; că săracul acesta Adam, întru cădere, a strigat și l-a auzit pe el Domnul, venind la apele Iordanului, și pe cel stricat l-a înnoit.

Isaia grăiește: spălați-vă și vă curățiți; lăsați-vă vicleșugurile dinaintea Domnului. Cei însetați mergeți la Apa cea vie. Că Hristos stropește cu apă înnoitoare pe cei ce se apropie de Dânsul cu credință și botează cu Spirit spre viața cea neîmbătrânitoare.

Păziți suntem, credincioșilor, cu harul și cu pecetea. Că precum evreii scăpau de pierzătorul ungând pragurile cu sânge, așa și nouă această dumnezeiască prăznuire ne va fi baie de a doua naștere; din care vom vedea și Lumina cea neapusă a Treimii.

Canonul Preacuviosului

Pentru desfătarea și pentru mărirea cerească ai defăimat, dumnezeiescule Părinte, toată desfătarea vieții; căci cu pătimirea cea aspră te-ai nevoit să stingi cuptorul patimilor cu lacrimile tale cele multe, Gheorghe, cinstită podoabă a sihaștrilor.

Acum stai, preaînțelepte, cu adevărat, înaintea lui Dumnezeu, cu Care a te uni te-ai nevoit mai înainte prin sihăstrie, și te desfătezi în chip vădit, de arătările Lui. Drept aceea dă tuturor celor ce te cinstesc luminare și împărtășire de cele dumnezeiești.

Ridicatu-te-ai, izbăvit de întunericul vieții, către Lumina cea neapusă, preamărite și stai înaintea Atotțiitorului și a Luminii celei în trei Sori, împreună cu cetele cele de sus, și te desfătezi de lumina trimisă de acolo, fericite și ne luminezi și pe noi, care te lăudăm pe tine.

Vrând Dumnezeu să mă îndumnezeiască, Se unește întreg cu tine și taina cea neînțeleasă de către toți acum se înnoiește: că naști, Fecioară nesticată, și Dumnezeu trup Se arată. Pe Care mărimdu-L, pe tine te fericim acum, Marie, precum însăși ai prorocit.

Canonul Cuvioasei

Cetele preasfințite care mergeau înaintea dumnezeiescului tău suflet, la cinstită adormirea ta, s-au arătat celor ce priveau, însoțindu-te cu cântări sfințite, la locul cortului minunat, unde este glasul celor ce prăznuiesc, prealăudată.

Arătându-te ca o mlădiță dumnezeiască a viței celei prearoditoare, Domnica, ne-ai odrăslit struguri dumnezeiești de umilință, izvorând vin de tămăduiri sufletelor și veselind inimile celor ce te cinstesc cu credință.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Ca pe o rază a soarelui care luminează pe toți, ca pe o mireasă împodobită a lui Hristos și ca pe o turturea iubitoare de curăție, ca pe un măslin, ca pe un cedru, ca pe o porumbiță aleasă toți te laudăm pe tine, Domnica, ceea ce porți numele Domnului.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Milostivește-Te, Doamne, milostivește-Te, când vei vrea să mă judeci; și să nu mă osândești la foc, nici să mă înfrunți cu mânia Ta, se roagă ție, Hristoase, Fecioara, care Te-a purtat în pânțece, și mulțimea îngerilor și cetele Cuvioșilor.

Cântarea a IX-a a Catavasiilor Botezului Domnului, glas 2

*Stih: Mărește, suflete al meu, pe cel ce în
Iordan și de la Ioan a luat botezul.*

Nu se pricepe nicio limbă a te lăuda după vrednicie, ci se întunecă și mintea cea mai presus de lume să cânte ție, de Dumnezeu Născătoare. Însă, fiind bună, primește credința; că știi râvna noastră cea dumnezeiască; că tu creștinilor ești ocrotitoare, pe tine te mărim.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți

sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că pe Tine Te laudă toate Puterile cerești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Sfânt este Domnul Dumnezeu nostru. (De 2 ori.)— Înălțați pe Domnul Dumnezeu nostru, și vă închinați așternutului picioarelor lui: că sfânt este Domnul.

Luminătoarea a VIII-a. A Învierii

Doi îngeri văzând înlăuntrul mormântului, Maria s-a spăimîntat; și pe Hristos necunoscându-L, ca pe un grădinar Îl întreba: Doamne, unde ai pus trupul Isusului meu? Și cunoscându-L, după vorbire, că era Însuși Mîntuitorul, a auzit: Nu te atinge de Mine. La Tatăl Mă duc, spune fraților mei.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,
Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

A Praznicului

Arătatu-S-a Mântuitorul, Harul și Adevărul, în apele Iordanului, și pe cei ce erau întru întuneric și în umbră dormeau, i-a luminat. Pentru că a venit și S-a arătat Lumina cea neapropiată.

La Laude

Stihirile Laudelor Învierii glasului 5, din Octoih

Toată suflarea să laude pe Domnul! Lăudați pe Domnul din ceruri, lăudați pe El întru cele înalte; Ție se cuvine cântare, Dumnezeule. *(Ps. 148, 1)*

Lăudați pe El toți îngerii Lui, Lăudați pe El toate puterile Lui; Ție se cuvine cântare, Dumnezeule. *(Ps. 148, 2)*

Ca să facă între ei judecată cea scrisă; mărirea aceasta este dată tuturor cuvioșilor lui. (Ps. 149, 9)

Doamne, pecetluită fiind groapa de cei fără de lege, ai ieșit din mormânt, precum Te-ai născut din Născătoarea de Dumnezeu. N-au cunoscut cum Te-ai întrupat Îngerii Tăi cei fără de trup. N-au simțit când ai înviat ostașii cei ce Te-au străjuit. Că amândouă au fost pecetluite pentru cei ce ispiteau; dar minunile s-au descoperit celor ce se închină cu credință Tainei; dă-ne nouă, celor ce o lăudăm, bucurie și mare milă.

Lăudați pe Domnul întru Sfinții Lui, lăudați-L pe El întru tăria puterii Lui. (Ps. 150, 1)

Doamne, încuietorile cele veșnice zdrobindule, și legăturile rupându-le, ai înviat din mormânt, lăsând giulgiurile Tale spre mărturia adevăratei îngropării Tale celei de trei zile. Și ai mers mai înainte în Galileea, Cel ce ai fost străjuit în peșteră. Mare este mila Ta, Mântuitorule cel necuprins, miluiește-ne pe noi.

Lăudați-L pe El întru puterile Lui, lăudați-L pe El după mulțimea măririi Lui. (Ps. 150, 2)

Doamne, femeile au alergat la mormânt să Te vadă pe Tine, Hristoase, Cel ce ai pățimit pentru noi; și, venind, au aflat un Înger șezând pe piatra răsturnată; și acela către ele a grăit, zicând: A înviat Domnul! Spuneți Ucenicilor că a înviat din morți Cel ce mântuiește sufletele noastre.

Lăudați-L pe El în glas de trâmbiță, lăudați-L pe El în psaltire și în alăută. (Ps. 150, 3)

Doamne, precum ai ieșit din mormântul pecetluit, așa ai intrat și la Ucenicii Tăi, prin ușile încuiate, arătându-le lor pătimirile trupului, pe care le-ai primit, Mântuitorule, îndelung răbdând. Cel ce ești din sămânța lui David, răni ai răbdat, iar ca Fiu al lui Dumnezeu, lumea ai eliberat. Mare este mila Ta, Mântuitorule cel necuprins, miluiește-ne pe noi.

Lăudați-L pe El în timpane și în horă, lăudați-L pe El în strune și în organe. (Ps. 150, 4)

Doamne, Împărate al veacurilor și Făcătorule al tuturor, Cel ce pentru noi răstignire și îngropare cu trupul ai primit, ca pe noi toți din iad să ne eliberezi, Tu ești Dumnezeuul nostru, afară de Tine pe altul nu știm.

Lăudați-L pe El în chimvale bine-răsunătoare; lăudați-L pe El în chimvale de strigare. Toată suflarea să laude pe Domnul. (Ps. 150, 5-6)

Doamne, minunile Tale cele preastrălucite cine le va spune? Sau cine va vesti tainele Tale cele înfricoșătoare? Că întrupându-Te pentru noi, precum Însuși ai voit, tăria puterii Tale ai arătat; cu Crucea Ta tâlharului Raiul ai deschis, și, cu îngroparea Ta, încuietorile iadului ai zdrobit, iar cu Învierea Ta toate le-ai îmbogățit, Îndurate, mărire Ție!

Scoală-Te Doamne, Dumnezeuul meu! Înalță-Se mâna Ta, nu uita pe săracii Țăi până în sfârșit. (Ps. 9, 32)

Mironosițele femeii, la mormântul Tău ajungând foarte de dimineață, Te căutau să Te ungă cu miruri, pe Tine, Cuvântul Cel fără de moarte și Dumnezeu; și graiurile Îngerului auzind, s-au întors cu bucurie să vestească Apostolilor lămurit, că ai înviat, Viața tuturor, și ai dăruit lumii curățire și mare milă.

***M**ărturisi-mă-voi Ție, Doamne, din toată inima mea, spune-voi toate minunile Tale. (Ps. 9, 1)*

Străjerii mormântului Tău, cel de Dumnezeu primitor, către iudei au zis: O, planul vostru cel cu minte deșartă! Încercând să străjuiti pe Cel nemărginit, în zadar v-ați ostenit. Vrând să tăinuți Învierea Celui răstignit, deslușit ați arătat-o. O, adunarea voastră, cea cu minte deșartă! Pentru ce plănuți să ascundeți iarăși ceea ce nu se ascunde? Ci mai degrab auziți de la noi și credeți adevărul celor întâmplare: Înger strălucitor de lumină din cer coborându-se, piatra a răsturnat; de a cărui frică eram cuprinși, ca amorțiți; și acela, strigând Mironosițelor celor neîncrezătoare, a zis: Femeilor, nu vedeți oare amorțirea străjerilor, dezlegarea pecetilor și deșertarea iadului? Pentru ce căutați, ca pe un mort, pe Cel ce a surpat biruința iadului și boldul morții l-a zdrobit? Ci

mergând degrab, binevestiți Apostolilor Învierea, fără frică strigând: Cu adevărat a înviat Domnul, Cel ce are mare milă.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Stihira a VIII a a Învierii

Lacrimile Mariei nu în zadar s-au vărsat fierbinte; că iată s-a învrednicit și de învățăturile îngerești și de vederea Ta, o, Isuse. Dar cugetă încă lucruri pământești, ca o femeie neputincioasă; pentru aceasta a și fost oprită să se atingă de Tine, Hristoase. Dar, totuși, propovăduitoare a fost trimisă ucenicilor Tăi, cărora bunelevestiri le-a spus, vestindu-le suirea la moștenirea părintească. Cu care învrednicește-ne și pe noi arătării Tale, Stăpâne Doamne.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

A Născătoarei, glas 2

Preabinecuvântată ești, Născătoare de Dumnezeu Fecioară: că prin cel ce s-a întrupat din tine, iadul s-a robit, Adam s-a chemat, blestemul s-a pierdut, Eva s-a eliberat, moartea s-a omorât,

și noi am înviat. Pentru aceasta, cântând strigăm:
Bine ești cuvântat, Hristoase Dumnezeu nostru,
cel ce bine ai voit așa, mărire ție.

**Preotul: Mărire ție, celui ce ne-ai arătat
nouă lumina!**

Doxologia mare

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe
pământ pace, între oameni bună voire.
Lăudămu-Te, bine Te cuvântăm, ne închinăm Ție,
Te mărim pe Tine: Îți mulțumim Ție, pentru mare
mărirea Ta.

Doamne Împărate, Dumnezeule ceresc, Părinte
atotținătorule: Doamne Fiule unule născut, Isuse
Hristoase, și Spirite Sfinte.

Doamne Dumnezeule, Mielușelul lui Dumnezeu,
Fiul Părintelui, Cel ce ridici păcatul lumii,
miluiește-ne pe noi, Cel ce ridici păcatele lumii.

Primește rugăciunea noastră, Cel ce șezi de-a
dreapta Tatălui,
și te îndură spre noi.

Că Tu ești unul Sfânt, Tu ești unul Domn Isus
Hristos:

întru mărirea lui Dumnezeu Tatăl. Amin.

În toate zilele bine Te voi cuvânta,
și voi lăuda numele Tău în veac, și în veacul
veacului,

Învrednicește-ne, Doamne, în ziua aceasta,

fără de păcat a ne păzi.
Bine ești cuvântat, Doamne, Dumnezeuul Părinților
noștri,
și lăudat și preamărit este numele Tău în veci.
Amin.

Fie, Doamne, mila Ta spre noi,
precum am nădărduit și noi întru Tine.

Bine ești cuvântat, Doamne:
învață-mă îndreptările Tale. De 3 ori.

Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă în neam și în
neam. Eu am zis: Doamne, miluiește-mă, vindecă
sufletul meu, că am greșit Ție.

Doamne, la Tine am scăpat, învață-mă, să fac voia
Ta,

că Tu ești Dumnezeuul meu.

Că la Tine este izvorul vieții,
întru lumina Ta vom vedea lumină.

Tinde mila Ta, celor ce Te cunosc pe Tine.

Sfinte Dumnezeule... De 3 ori, cu 3 închinăciuni.

**Mărire... Și acum... Sfinte fără de moarte,
îndură-Te spre noi.**

Troparul Învierii, glas 8

Înviat-ai din mormânt și legăturile iadului ai
rupt; stricat-ai osânda morții, Doamne, pe toți din
cursele potrivnicului scăpându-i; arătându-Te pe
Tine Apostolilor Tăi, i-ai trimis la propovăduire; și
prin ei pacea Ta ai dăruit lumii, unule mult-
Milostive.

*Apoi, Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie a Sfântului Ioan
Gură de Aur.*